

[Lasse Budtz]

stand fra indholdet i Voronkovs bog. Det synes jeg er interessant, når man tænker på, hvilken behandling den bog fik i udenrigsministerens egen borgerlige, konservative presse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Lasse Budtz (S) (se foran)

vedtoges med 48 stemmer (S) mod 12 (RV, FP og FD); 85 (KF, V, SF, CD, VS og KrF) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Gert Petersen (SF) og Albrechtsen (VS) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 5:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om dansk atomvåbenpolitik set i relation til samarbejdet i enhedskommandoen (Baltap) og i relation til de indgåede forstærkningsaftaler, herunder de parlamentariske procedurer for tilkaldelse af såvel forstærkninger som atomvåben?«

Af Thoft (SF) og Albrechtsen (VS).

(Forespørgslen anmeldt 3/10 84. Fremme af forespørgslen vedtaget 10/10 84).

Begrundelse

Thoft (SF):

Årsagen til, at SF og VS har stillet denne forespørgsel, er et ønske om, at regeringen forklarer, hvilke problemer der er med det danske forbehold om ikke at stationere atomvåben i Danmark i fredstid. Man siger »i fredstid«, det vil sige under de nuværende omstændigheder. Vi vil gerne have, det ses i relation til det faktum, at samarbejdet i enhedskommandoen betyder, at der i det fælles dansk-tyske forsvarsområde er stationeret en lang række atomvåben både i form af land-, sø- og flybaserede atomvåben. Det må nød-

vendigvis give særlige samarbejdsproblemer, hvis den danske atomvåbenfrihed skal have den nødvendige troværdighed.

På samme måde må forstærkningsaftalerne give problemer, her vel især i relation til aftalen mellem Danmark og USA om i givet fald at modtage US Marine Amphibious Force, som ifølge det oplyste er udrustet med atomvåben som standardudrustning. Gennemhuller Saceurs forstærkningsplan kombineret med samarbejdet i enhedskommandoen og de bilaterale forstærkningsarrangementer indgået mellem Danmark og de andre NATO-lande ikke fuldstændig vores erklærede atomvåbenfrihed?

I forbindelse med forespørgselsdebatten håber vi at få 4 grundlæggende problemer belyst, nemlig:

Hvorledes kan Hedtofts erklæring fra 1953 om, at Danmark ikke vil tillade stationering af fremmede tropper i Danmark i fredstid, forenes med, at vi skal modtage disse styrker i fredstid på et tidligt stadium af en krise?

For det andet vil vi gerne have oplyst: hvilke regler gælder for overgang af danske styrker til NATO-kommando? Da der er tale om en klar suverænitetsafgivelse, forekommer det nødvendigt, at en sådan beslutning må foregå ifølge grundlovens § 20, men den forudsætter som bekendt fem sjettedeles flertal, og det kan man vel ikke med de radikales holdning til fænomenet forvente at regeringen kan opnå.

For det tredje vil vi godt have belyst problemerne omkring tilkaldelse af forstærkninger. Hvordan fungerer de parlamentariske procedurer for det? Jeg føler mig sikker på, at regeringens embedsmænd for længst har gjort sig sådanne overvejelser. Det fremgik faktisk af Militært Tidsskrift så tidligt som i 1974, at man havde den type overvejelser. Hvad er der kommet ud af disse? Er det sådan, at man f.eks. blot fra regeringens side kan beslutte at lade afholde en større NATO-øvelse i sådan en krisituation og dermed slippe helt uden om, at folketinget tilkalder forstærkninger?

For det fjerde er der problemerne omkring tilkaldelse af atomvåben. Her har regeringen hidtil givet udtryk for, at folketinget vil stå helt frit, når det skal tage en sådan beslutning, men vil folketinget overhovedet blive inddraget, eller vil det først ske, når krigen er forbi? Er det f.eks. sådan, at der for vores